

Mitä DNA-tutkimus kertoo Redsvenien ja Laamasten suvuista

Manu Laamanen 13.8.2022

Vastuuvapauslauseke

Pidätän oikeuden muuttaa mielipidettäni tässä esityksessä kerrotuista asioista. Osa johtopäätöksistä perustuu todennäköisyyksiin, ja uudet tutkimukset ja lisätiedot saattavat muuttaa niitä huomattavastikin.

Vanhoistakin tutkimuksista on löytynyt virheitä, joten nämäkin tulkinnot todennäköisesti tarkentuvat ajan mittaan.

DNA-testit sukututkimuksessa

DNA-testien avulla etsitään geneettisiä sukulaisia ja yhteisiä esivanhempia heidän kanssaan.

Käytännössä testit antavat listan ihmisiä, jotka ovat tehneet saman testin ja joilla on paljon yhteistä DNAta. Tulos ei anna valmista sukupuuta, vain summittaisen arvion siitä kuinka läheinen sukulaisuus voisi olla. Sukupuu pitää tehdä perinteisin menetelmin.

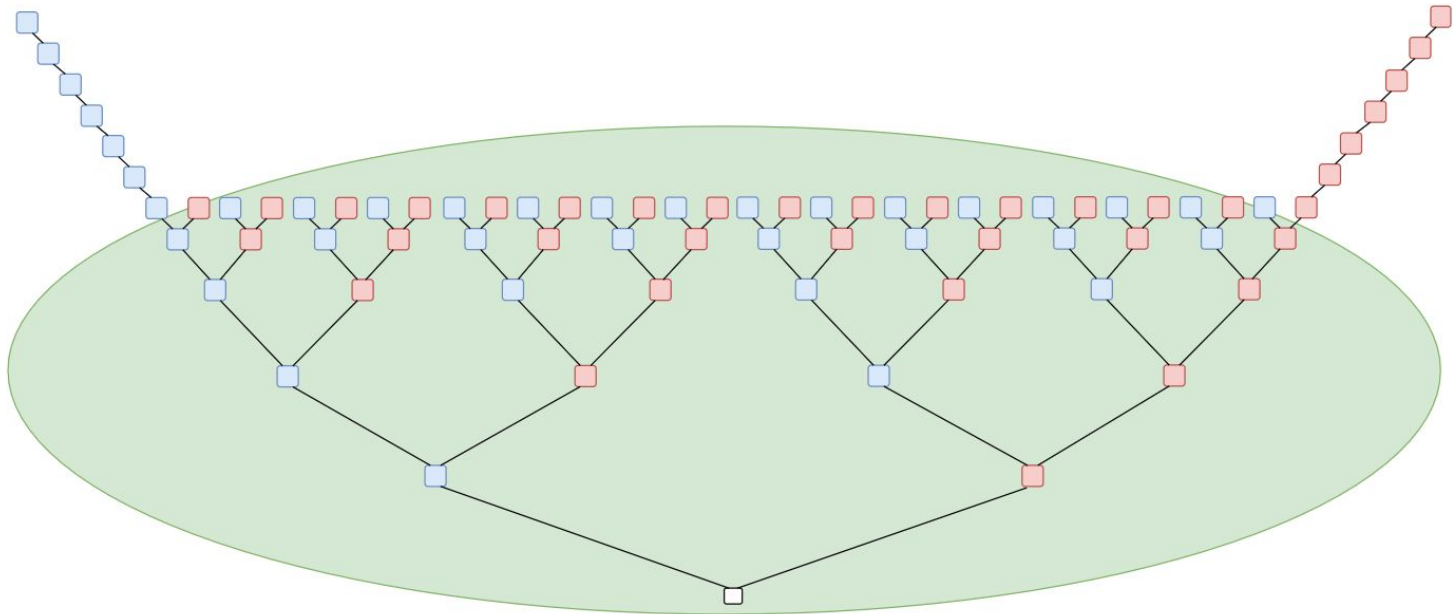
Testejä on erilaisia, ja niitä tarjoavat useat eri firmat. Testituloksia voi siirtää joidenkin firmojen välillä. Testi otetaan joko poski- tai sylkinäytteestä.

DNA-testit

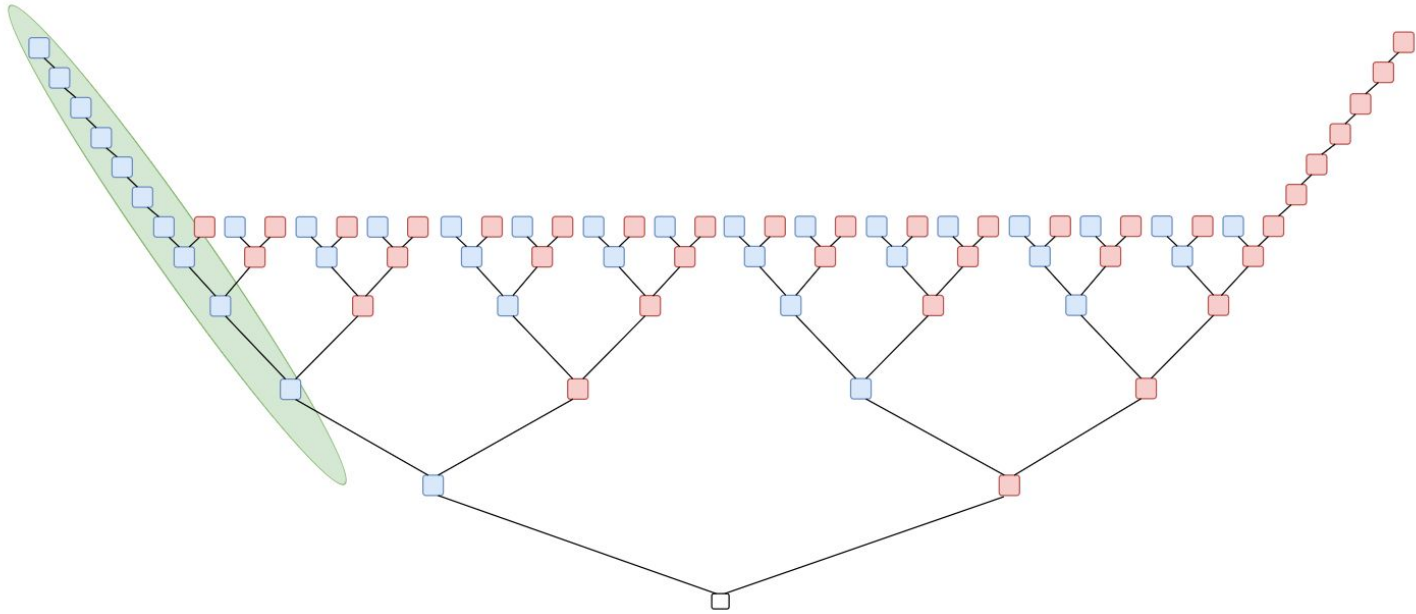
DNA-testit voidaan jakaa kolmeen ryhmään:

- Serkkutesti (autosomaalitestit) mittaa kuinka paljon yhteistä DNAta testattujen välillä on. Sitä kautta saadaan arvio kuinka läheinen sukulaisuus on periaatteessa noin viidensiiin serkkuihin asti.
- Isätesti (Y-DNA) antaa y-kromosomin haploryhmän ja arvion siitä löytyykö testatuille yhteinen isälinjainen esi-isä. Testin voi tehdä vain miehille.
- Äititesti (mtDNA) antaa mitokondrion haploryhmän ja kertoo löytyykö testatuille yhteinen äitilinjainen esi-äiti.

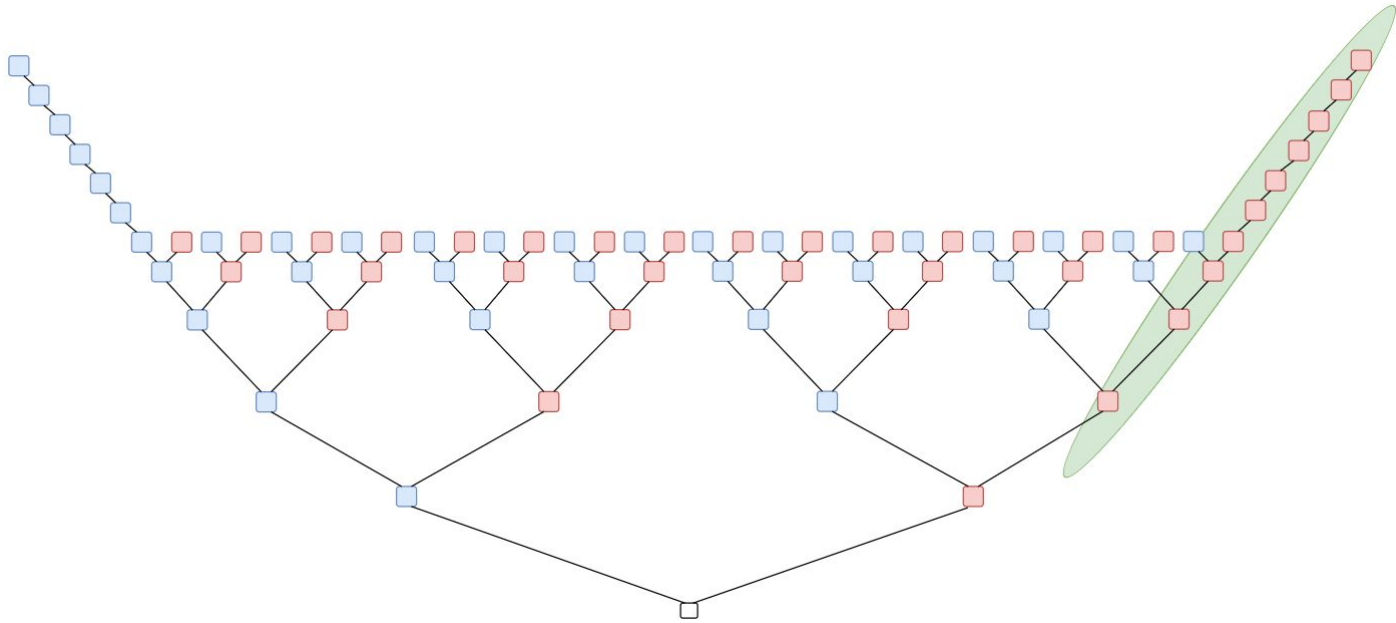
Serkkutestti

Isä-testi

Äiti-testi

Suomalaiset haploryhmät

Yleisimmät Y-DNA (isä-) haploryhmät Suomessa ovat N (60%), I (25%) ja R (13%). N on erityisen suomalainen (varsinkin Itä-Suomessa), I skandinaavinen ja R eurooppalainen.

Yleisimmät äitihaplot Suomessa ovat tyypillisiä myös koko Euroopassa: H (45%), U (23%), J (6%), T (6%), V (5%) ja K (4%). V on erittäin tyypillinen kolttasaamelaisilla.

Isä- eli Y-haplot alueittain

Riviotsikot	E	G	I	J	N	Q	A	R	T	Kaikki yhteensä
Ahvenanmaa		16,7 %	66,7 %		16,7 %					6
Uusimaa			34,2 %	3,8 %	48,1 %			12,7 %	1,3 %	79
Varsinais-Suomi			28,2 %		56,5 %			15,3 %		131
Satakunta			51,9 %	0,9 %	37,0 %		0,9 %	9,3 %		108
Pirkanmaa	0,6 %		52,7 %		40,1 %		1,2 %	5,4 %		167
Kanta-Häme		1,4 %	48,6 %		34,3 %			15,7 %		70
Päijät-Häme			22,6 %		72,6 %	0,9 %		3,8 %		106
Etelä-Pohjanmaa		0,3 %	52,7 %		32,8 %	0,3 %	0,7 %	13,2 %		296
Keski-Pohjanmaa			46,8 %		51,1 %			2,1 %		47
Pohjois-Pohjanmaa			26,8 %		63,7 %			9,5 %		179
Keski-Suomi	1,0 %		12,4 %		79,4 %			7,2 %		97
Kainuu			14,5 %		75,8 %			9,7 %		62
Savo			5,9 %		92,2 %			1,9 %		269
Ylä-Savo			10,8 %		86,5 %			2,7 %		185
Etelä-Karjala			14,6 %	0,7 %	76,8 %			7,9 %		151
Kannas	1,1 %		15,8 %		73,0 %			9,8 %	0,4 %	285
Laatokan-Karjala	3,0 %		12,0 %		73,0 %			12,0 %		100
Pohjois-Karjala			19,1 %	0,5 %	78,7 %			1,6 %		183
Lappi	3,1 %		29,2 %		46,2 %			21,5 %		65
Inkeri			10,0 %		70,0 %			20,0 %		10
Kaikki yhteensä	0,4 %	0,1 %	26,5 %	0,2 %	64,2 %	0,1 %	0,2 %	8,3 %	0,1 %	2596

© Antti
Järvenpää

Äiti- eli mtDNA-haploryhmät alueittain

Riviotsikot	D	G	H	I	J	K	N	R	T	U	V	W	X	Z	Kaikki yhteensä
Ahvenanmaa			37,5 %	12,5 %	25,0 %					25,0 %					100 %
Uusimaa	1,1 %		50,6 %	4,5 %	6,7 %	3,4 %		1,1 %	6,7 %	16,9 %	3,4 %	3,4 %	2,2 %		100 %
Varsinais-Suomi	0,6 %		37,8 %	1,9 %	12,2 %	3,2 %	0,6 %	0,6 %	12,2 %	22,4 %	4,5 %	3,2 %	0,6 %		100 %
Satakunta			48,4 %	4,8 %	9,7 %	2,4 %			10,5 %	15,3 %	6,5 %	1,6 %	0,8 %		100 %
Pirkanmaa	2,1 %		41,0 %	2,1 %	9,7 %	5,6 %		0,7 %	8,3 %	25,7 %	2,8 %	1,4 %	0,7 %		100 %
Kanta-Häme			42,1 %	1,3 %	5,3 %	6,6 %			6,6 %	31,6 %	5,3 %		1,3 %		100 %
Päijät-Häme			48,4 %	4,4 %	3,3 %	6,6 %			3,3 %	26,4 %	4,4 %	1,1 %	2,2 %		100 %
Etelä-Pohjanmaa	0,3 %		49,5 %	2,0 %	7,0 %	5,6 %			5,3 %	17,6 %	6,3 %	5,6 %	0,7 %		100 %
Keski-Pohjanmaa			33,3 %	9,8 %	13,7 %	3,9 %			3,9 %	17,6 %	2,0 %	11,8 %	3,9 %		100 %
Pohjois-Pohjanmaa			38,9 %	1,6 %	7,3 %	4,1 %			3,1 %	23,3 %	12,4 %	4,1 %	3,6 %	1,6 %	100 %
Keski-Suomi			48,6 %		4,6 %	4,6 %	0,9 %	0,9 %	2,8 %	26,6 %	3,7 %	4,6 %	2,8 %		100 %
Kainuu			26,7 %		3,5 %		1,2 %		1,2 %	39,5 %	14,0 %	9,3 %	1,2 %	3,5 %	100 %
Savo			39,7 %	2,0 %	6,0 %	3,3 %		2,6 %	5,3 %	25,8 %	7,9 %	2,6 %	2,6 %	2,0 %	100 %
Ylä-Savo			39,6 %	5,2 %	6,7 %	3,0 %		0,7 %	4,5 %	29,9 %	6,0 %	4,5 %			100 %
Etelä-Karjala	0,8 %	1,6 %	42,1 %		7,1 %	3,2 %		0,8 %	3,2 %	27,8 %	5,6 %	3,2 %	4,0 %	0,8 %	100 %
Kannas	2,3 %	0,6 %	44,8 %	2,9 %	4,6 %	1,7 %			5,7 %	25,9 %	4,0 %	4,6 %	1,1 %	1,7 %	100 %
Laatokan-Karjala			40,3 %	1,6 %	8,1 %	4,8 %	1,6 %	1,6 %	11,3 %	24,2 %		3,2 %	1,6 %	1,6 %	100 %
Pohjois-Karjala			53,4 %	1,5 %	3,0 %	8,3 %	0,8 %		3,8 %	24,1 %	1,5 %	1,5 %	1,5 %	0,8 %	100 %
Lappi	1,1 %		39,4 %		3,2 %	4,3 %			3,2 %	42,6 %	3,2 %	3,2 %			100 %
Inkeri			40,0 %	0,0 %	20,0 %					20,0 %	0,0 %	20,0 %			100 %
Kaikki yhteensä	0,5 %	0,1 %	43,3 %	2,3 %	6,8 %	4,2 %	0,2 %	0,5 %	5,6 %	24,8 %	5,6 %	3,8 %	1,6 %	0,7 %	100,0 %

DNA testauksen haasteita

DNA testaus ainoastaan tukee perinteistä sukututkimusta, se ei korvaa sitä. Testeillä on helpompi kumota kuin varmistaa perinteisen tutkimuksen tuloksia.

Tulokset ovat aina todennäköisyyksiä, ja niistä on helppo tehdä väriä johtopäätöksiä.

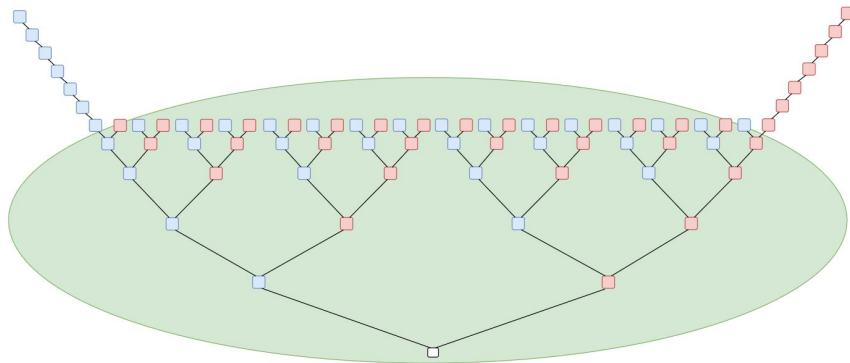
Testeissä voi tulla vastaan myös yllätyksiä, jopa ei-toivottuja.

Tietosuoja, yksityisyys.

Itä-Suomessa (melkein) kaikki ovat sukua toisilleen useampaa kautta.

Esipolvikato ja savolaissilppu

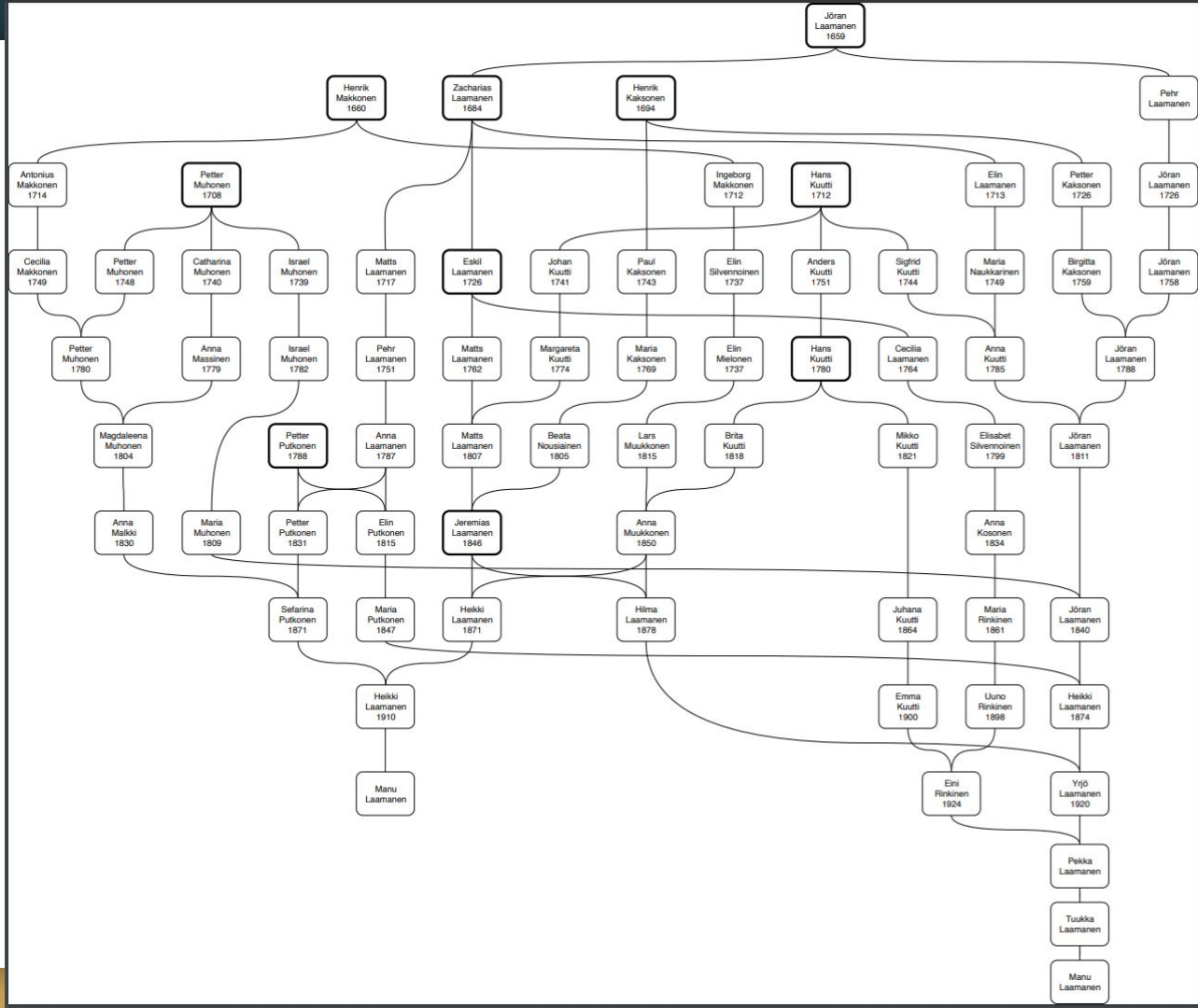
Teoriassa esivanhempien määrä tuplaantuu joka sukupolvessa. Käytännössä se ei ole mahdollista, koska esivanhempien teoreettinen määrä ohittaa maailman väkiluvun jo alle 30 sukupolven päässä. Eron selittää se että esivanhemmat ovat sukua toisilleen. Tätä kutsutaan esipolvikadoksi.

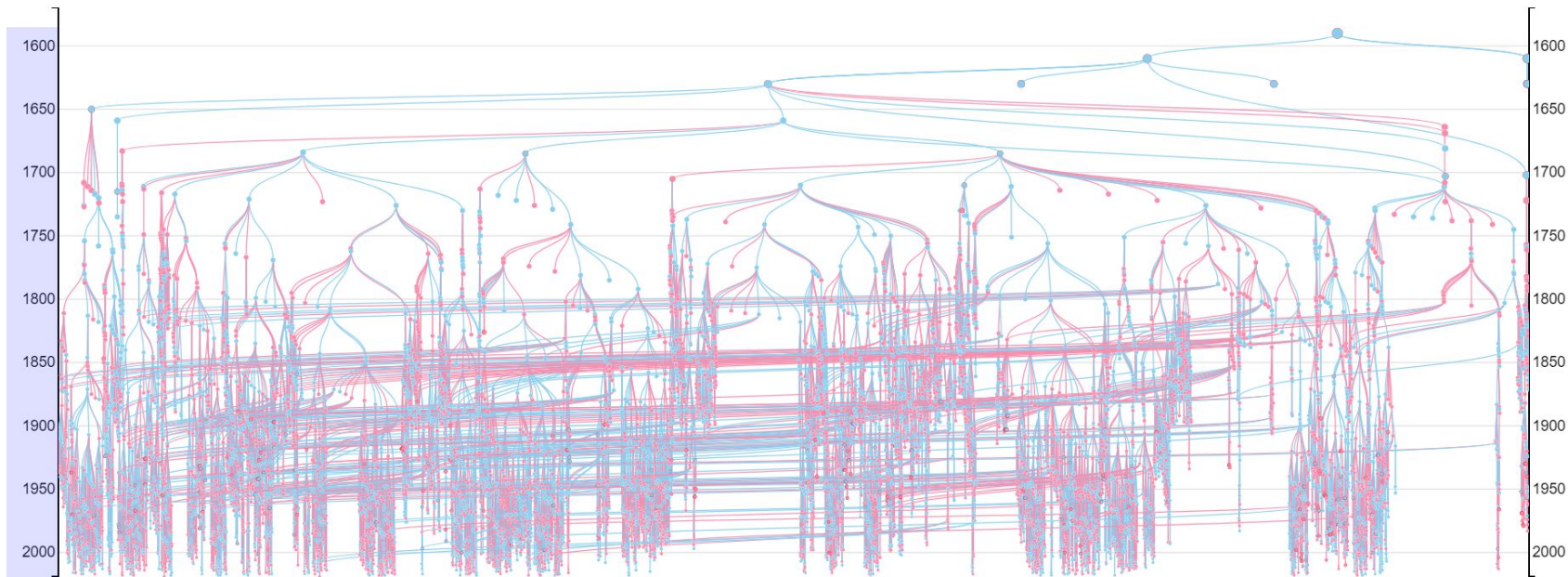
Pienissä yhteisöissä sama DNA pyörii ja sekoittuu montaa eri reittiä. Savolaissilppu hankaloittaa DNA:han perustuvan sukulaisuusarvion tekemistä

Kahden Manun sukulaisuus

- 10 haarautumiskohtaa
 - 20 reittiä
 - Olen isoisälle:
 - pikkuserkku 1
 - 4. serkku 1
 - 6. serkku 8
 - 7. serkku 1
 - Isoisaisälle:
 - 3. serkku 1
 - 6. serkku 4
 - 7. serkku 2
 - Isoisoäidille:
 - 5. serkku 1
 - 6. serkku 1
- eri reittiä

Måns Trometerin jälkeläiset sukupuussa

Redsvenit

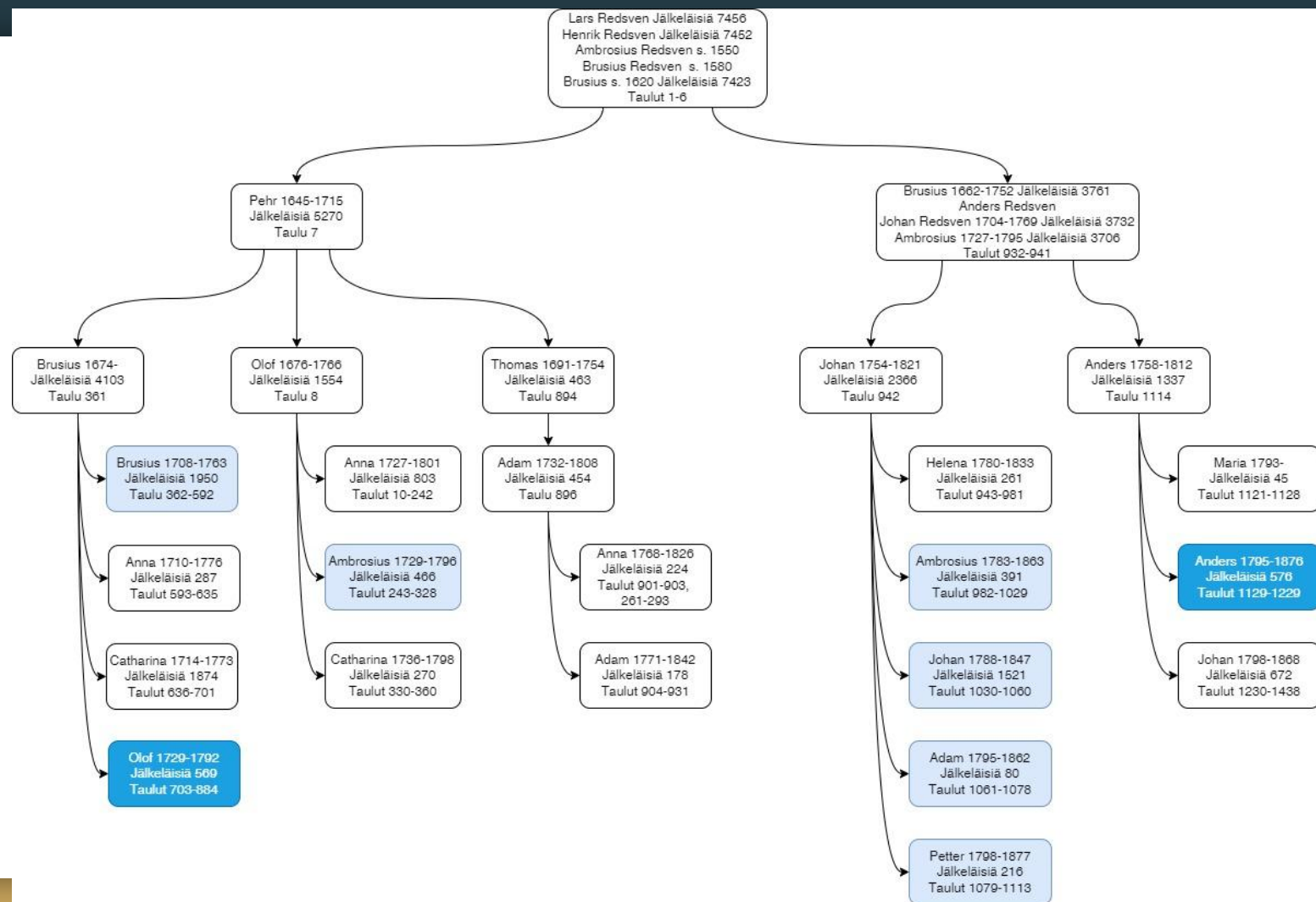
Redsvenit olivat sotilassuku, Ambrosius Redsven oli Olavinlinnan lippukunnan päällikkö 1500-luvun lopulla.

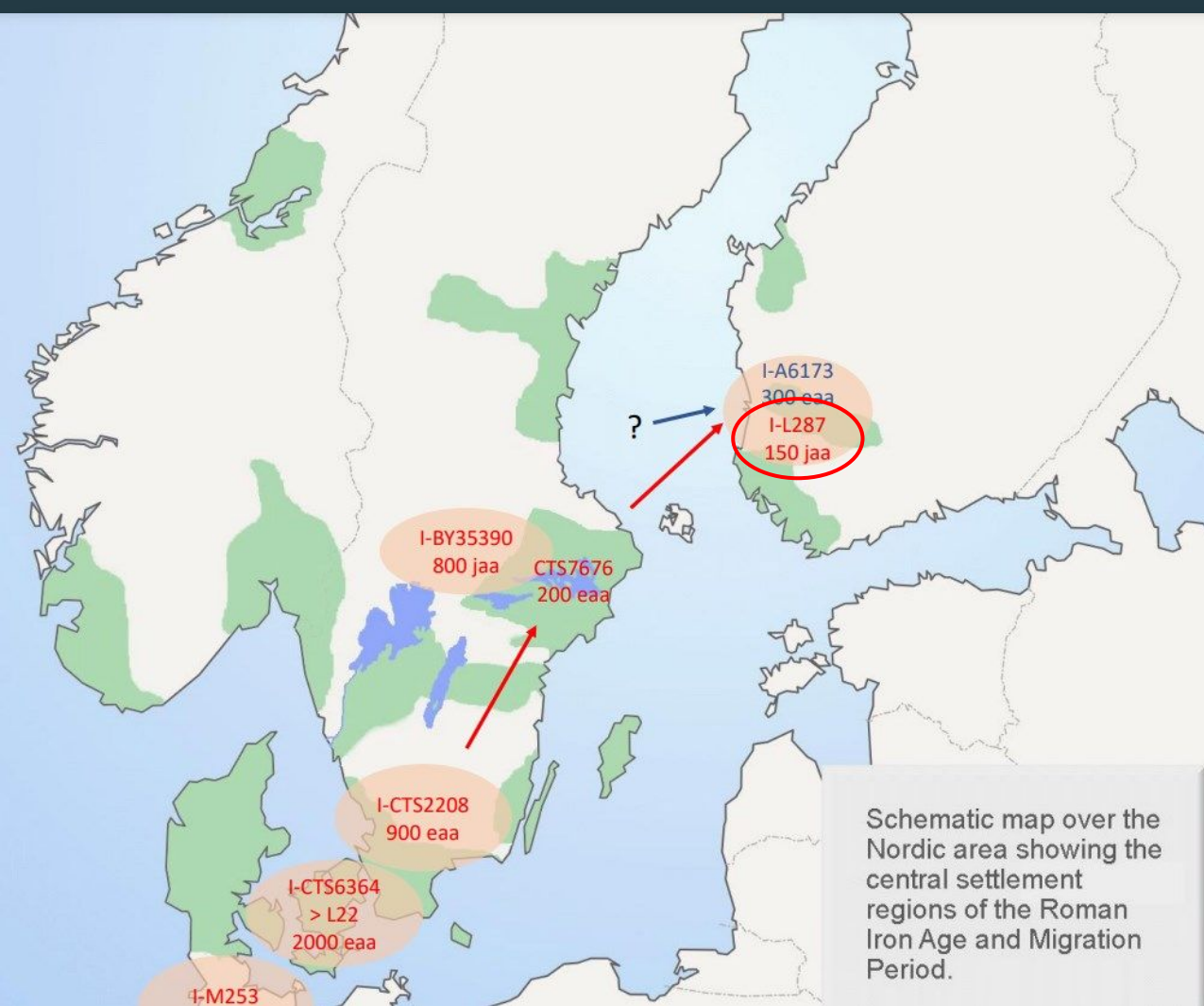
Redsvenin sukukirjaa tehdessä tuli esille teoria että Redsven voisi olla käännös skottilaisesta nimestä Ruthven. Archibald Ruthven palkkasi skottilaisia Ruotsin armeijaan 1570-luvulla, ja William Ruthven oli lippueen päällikkö Liivinmaalla 1590-luvulla ja sen jälkeen Nuijasodassa Savossa. Sotilassuku voi selittää yhteyden. Nimi voi ehkä tulla sieltä, vaikka sen pitäisikin tulla vielä kauempaa. Mutta DNA taitaa olla eri mieltä sukujuurista.

Testatut Redsvenit ovat I1-haploryhmää, mikä on syntynyt 4000-5000 vuotta sitten todennäköisesti Skandinaviassa. Tarkempi haploryhmä on I-FT361748.

Redsveneiden nimenmuutoksia 1900-luvun alkupuolella

Aalto, Ahoranta, Keitola, Käpykangas, Miilusalo,
Männynsalo, Nurmela, Raasinsalo, Raateranta,
Raila, Raitaranta, Raivela, Rajansalo,
Rannansalo, Rantala, Reinola, Retvakorpi,
Roinila, Ruohisto, Sainiala, Saloranta, Vaniala

I1-haploryhmän (I-M253) synty ajoittuu vasarakirveskulttuurin loppuun Tanskan – Pohjois-Saksan seudulle.

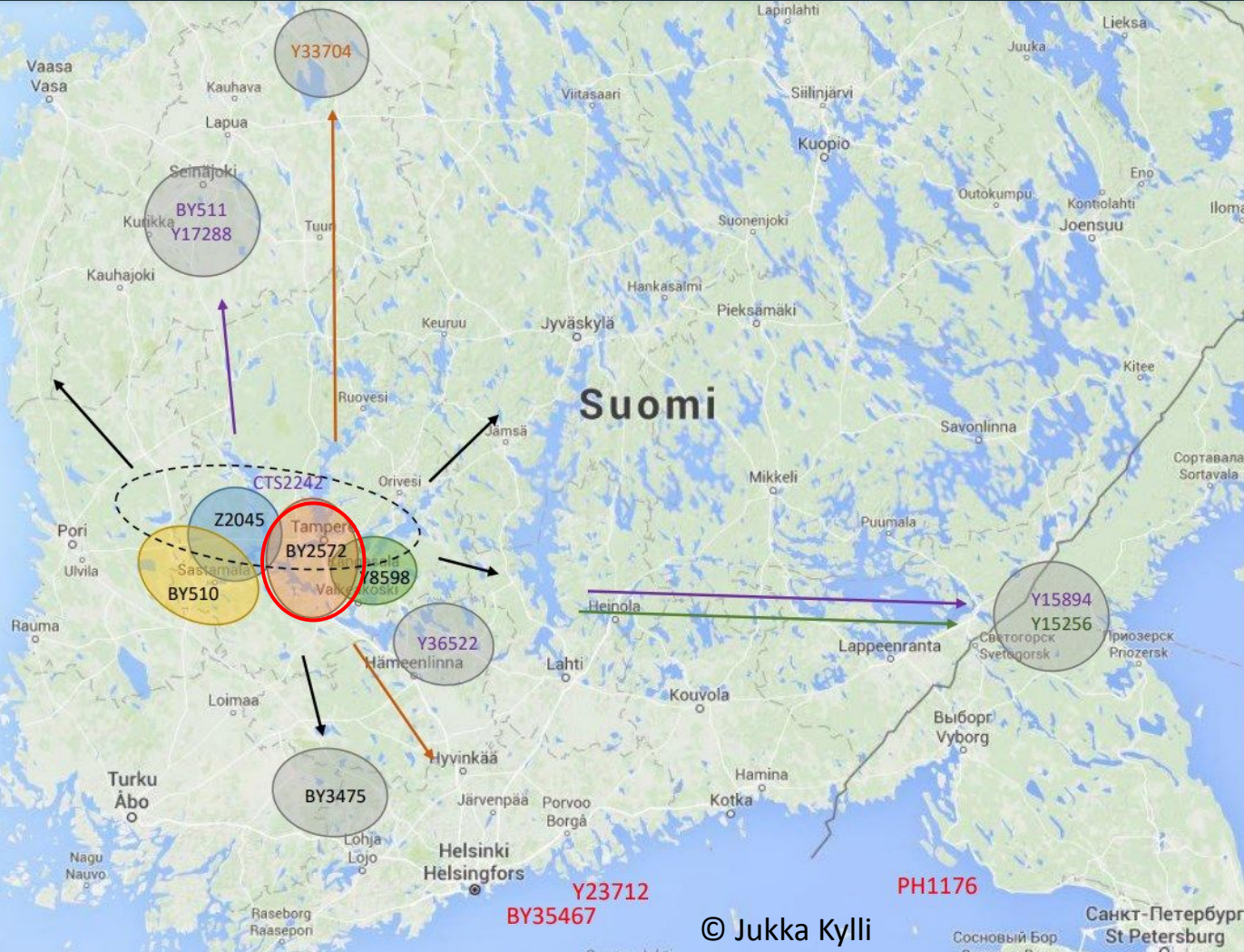
Ruotsista löytyy I1:n alaryhmiä alusta alkaen eli niitä lienee levinnyt jo vasarakirveskulttuurin mukana.

Skandinaavisessa pronssikaudessa I1 on vahvasti mukana ja nykyään I1 on Ruotsin yleisin haploryhmä noin 45% osuudella. I1-alaryhmät ovat myös keskimäärin selvästi suomalaisia vanhempia.

Suomessa jakautuneet vanhimmat I1-isälinjat Satakunnasta.

I-A6173 velihaplo Iso-Britannian pohjoisosista. I-A6172 kattaa noin 1/30 Suomen I1:stä.

I-L287:n velihaplo Keski-Ruotsista. I-L287 kattaa noin 2/3 Suomen I1:stä

I-L258:n keskusalue (katkoviiva) ja alaryhmien leviämissuunnat.

Alkuperäinen Kokemäenjoen alueella leviäminen näkyy arkeologisessa aineistossa kalmistojen syntymisenä nuoremmalla roomalaisajalla 300-luvulla.

I-L258:n leviäminen keskusalueelta liittyy ns. hämäläisekspansioon, alkaen 800-luvulta eli viikinkiaikaan.

Kartassa leviämissuunnat ja ajoitettuja haploryhmiä noin vuoteen 1000 mennessä.

Y23712 noin 300-luku Etelä-Ruotsista (L22 > L813)

PH1176 noin 700-luku. Lähin velihaplo skandinaavinen 1900 eaa (Z73). Saksasta tieteellisen tutkimuksen osuma, mutta epätarkka testi.

BY35467 noin 700-luku, Keski-Ruotsi (L22 > L300)

Redsvenien DNA

Jukka Kyllin esityksen mukaan Helgenesin jäsenillä 10.3.2020 Redsvenien varhaisempi haploryhmä I-L287 tuli Suomeen noin 1900 vuotta sitten.

Tuoreempi haploryhmä I-BY2572 vaikutti Pirkanmaalla noin 1000 vuotta sitten.

Genistä löytyneet Ruthvenit ovat R-haploa. Vaikka Redsvenin nimi saattaakin olla sukua Ruthvenille, niin DNA:n perusteella juuret ovat kyllä Suomessa.

Mutta lähin mätsi Pulkkinen on myös erittäin mielenkiintoinen!

SNPs ... > I-BY35405 > I-FT99014 > I-FT99162 > I-FT361748

^

I-FT361748
FT355961

5

Private Variants
Average: 5

I-FT361748

Countries 1

+
3

DNA Matches 2

Redsven

Pulkkinen

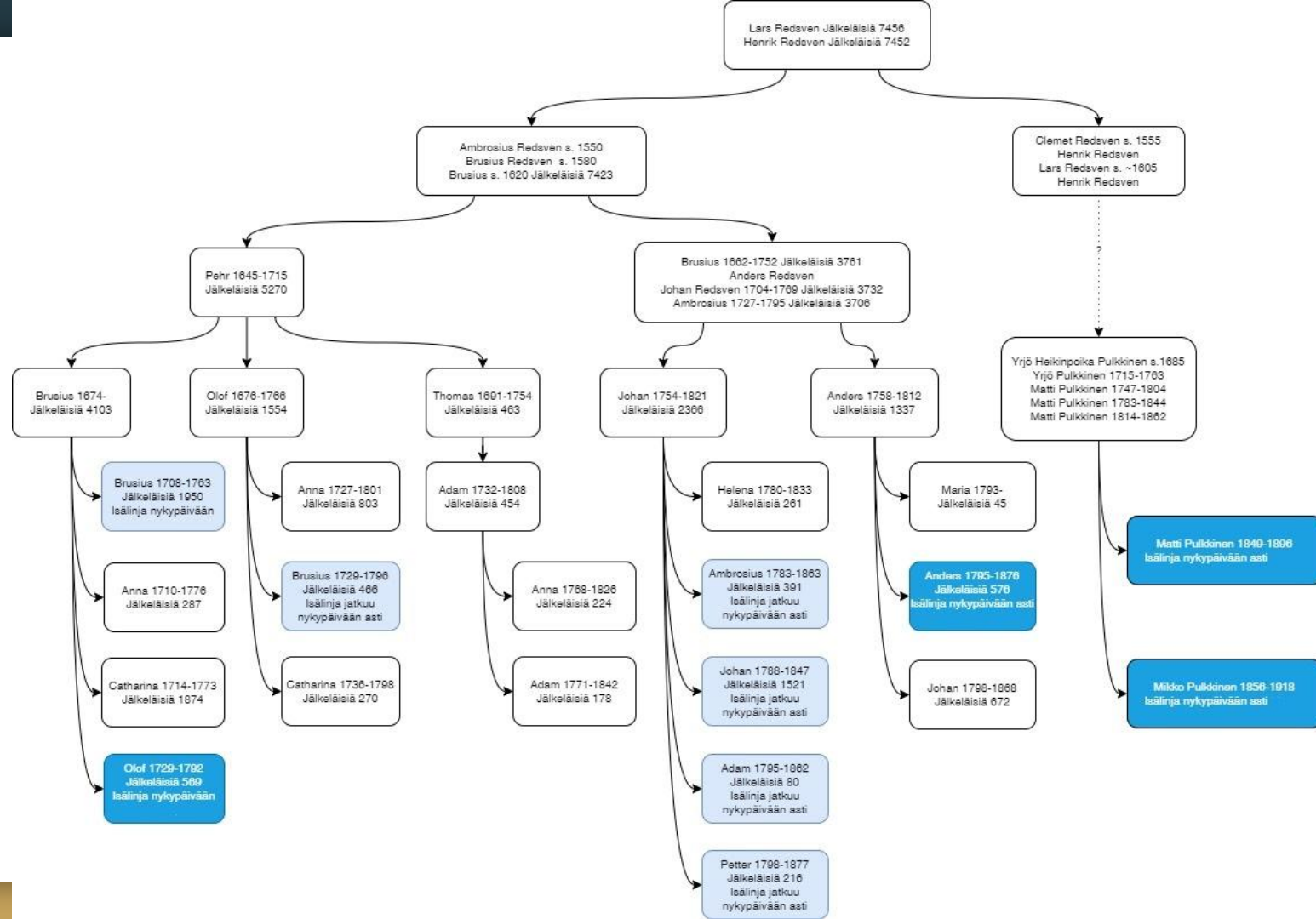
Pulkkiset

Pulkkisten varhaisin tunnettu esi-isä on Impilahdelta Yrjö Heikinpoika Pulkkinen s. 1685.

Lars Redsven karkasi sotilaspalkkatilaltaan Kerimäeltä vuonna 1656 Käkisalmen lääniin kyllästytneenä rajanvalvontaan, sotamiehen pitoon ja korkeisiin veroihin. Hänellä oli poika nimeltä Henrik.

Voisiko Henrik Larsinpoika Redsven olla Heikki Pulkkinen?

$5 * (80-144) = 400-720$ vuotta sitten?

Muut Redsvenit?

Kurkijoen Kangaskylän Redsvenit 1700 luvulla.

Vihityt

Ruthveneistä

Kurkijoki - Kronoborg - kastetut

- Haetaan vuodet - 1800
- Isän sukunimi: REDSVEN => Redsven, Redsvenn

Syntynyt	Kastettu	Kylä	Talo	Isä	Äiti	Lapsi
Q10.12.1752	21.12.1752	Cangaskyl.		(Jörgen Reisvån)	Elisab Lembiäin	Thomas
alkup - ALKUPKOMM: oä:						
Q24.4.1754	30.4.1754	Cangaskyl.		Petter Reisvån	Marja Paricka	Maria
Q27.11.1757	6.12.1757	Cangaskyl.		Petter Reisvån	Cath. Poutain	Anders
Q22.11.1758	29.11.1758	Cangaskyl.		Johan Reisvån	An:a Cam:oin	Agnetha
Q1.1.1761	3.1.1761	Lapinlax		Jöran Reisvån	Cath Piutuinen	Agnetha
Q3.4.1761	10.4.1761	Cangaskyl.		Brusius Reisvån	Susan:a Kosoin	Catharina
Q17.1.1762	25.1.1762	Cangaskyl.		Petter Reisvån	Maria Paricka	Hendrich
Q16.3.1764	22.3.1764	Cangaskyl.		Brusius Reisvån	Susan:a Kosoin	Jacob
Q3.5.1764	16.5.1764	Cangaskyl.		Peter Reisvån	Maria Paricka	Jacob
Q30.10.1766	5.11.1766	Cangaskyl.		Peter Reisvån	Maria Paricka	Anna

Kuul.	Vihitty	Kylä	Talo	Mies	Vaimo	Kylä
Q	26.2.1744	Jackimawara o: Keswalax		Mårthen Pett:s: Tattari	Pig: Agnetha Brusid:r Reiswån	Cangaskylä
Q	26.12.1749	Cangaskylä		Petter Jacobss: Reiswån	P: Maria Henr:d:r Paricka	Cangaskylä
Q	15.11.1752	Cangaskylä		Brusius Nielss: Reiswån	Qw:p: Susanna Isacks:d:r Kosoin	Elisenwara
Q	9.2.1757	Cangaskylä		Johan Brusius: Reiswån	Pig: Anna Jac:d:r Kammoin	Marianwara
Q	30.11.1757	Cangaskylä		Niels Ambros:s: Reiswån	Pig: Cathar: Joh:d:r Taskin	Otzanlaax
Q	20.2.1769	Otzanlax		Bengt Pehrss: Hirwoin	Agneta Jac:d:r Reiswån	Kangask:

Sebastian Schiavonen Suomen historian pro gradu tutkielma [Palkkamiekat kirjeissä, Skotlantilaisten palkkasoturien näyttäytyminen Ruotsin kuninkaallisten ja aatelin kirjeissä 1570-1599](#)

Itä-Suomen yliopisto, Yhteiskuntatieteiden ja kauppatieteiden tiedekunta, Historia- ja maantieteiden laitos 2018

Laamasten DNA-tutkimusten lähtökohta

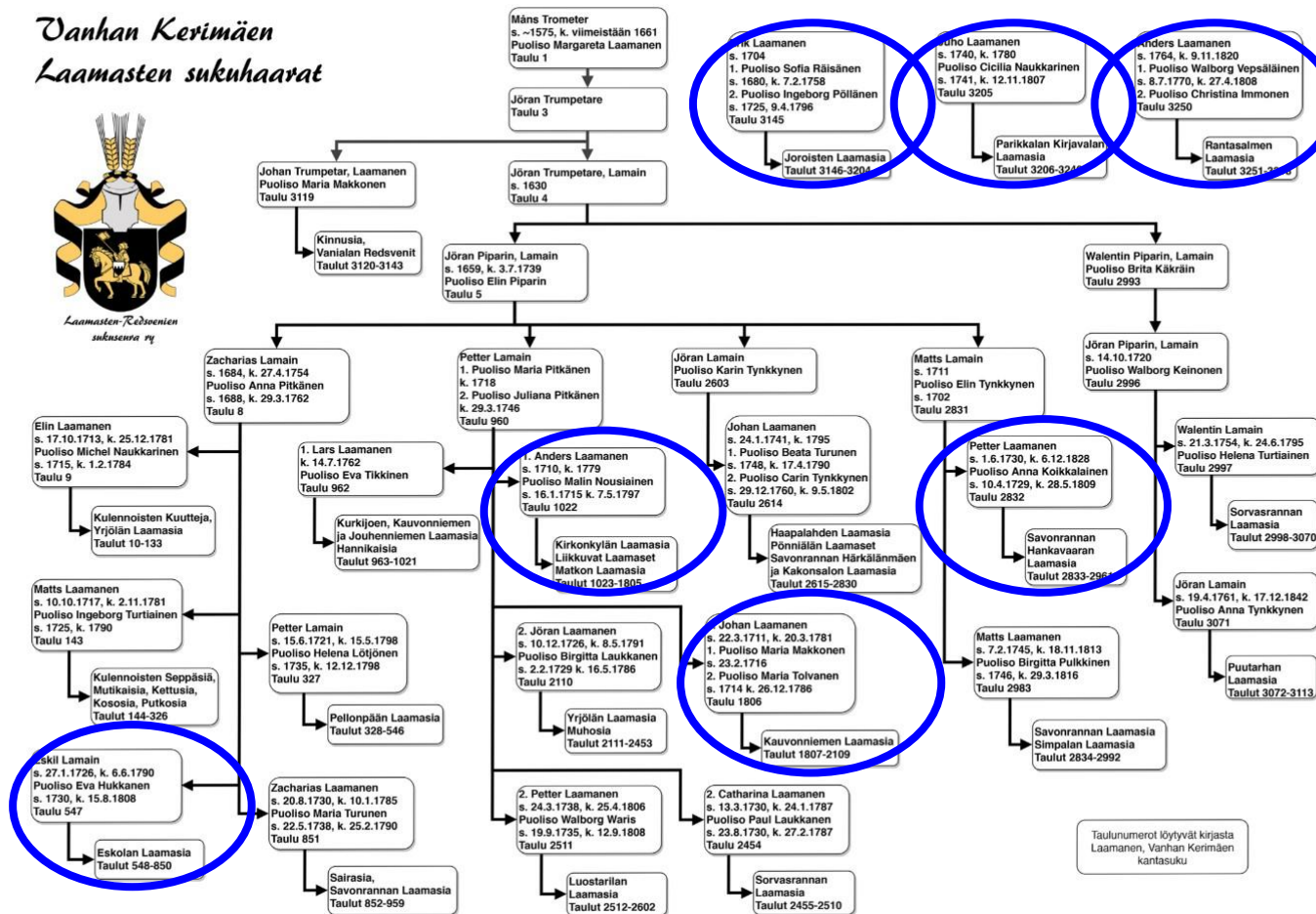
Kerimäen Laamasten sukukirjaa tehtäessä halusimme selvittää onko Kerimäen tunnetut sukuhaarat varmasti sukua toisilleen, sekä sitä mistäpäin Laamaset ovat Kerimäelle saapuneet. Tunnetut Måns Trometerin jälkeläisten sukuhaarat lähtevät neljästä veljeksestä ja heidän serkuistaan 1600-1700 lukujen vaihteessa. Tulokset kertoivat että testatuille löytyy läheinen yhteinen esi-isä, eli sukua ollaan. Yhteensä seitsemän Kerimäen Laamasten sukuhaaraa on testattu FTDNAn Y-67 testillä.

Myöhemmin testejä jatkettiin serkkutesteillä (Family Finder) ja Big-Y700 testeillä (tarkempi Y-DNA testi)

Vanhan Kerimäen Laamasten sukuhaarat

Laamasten/Redvenien
sukuseura ry

Alustavat DNA-tulokset

Kerimäen Laamasten Big-Y500 testin alkuperäinen tulos oli N-CTS7189, joka tarkentui myöhemmin N-FT206136:ksi. Sen perusteella juuret ovat Savonlinnan seudulla jo tuhannen vuoden takaa. Tosin melko läheisiä mätsejä löytyy myös Pohjanmaalta.

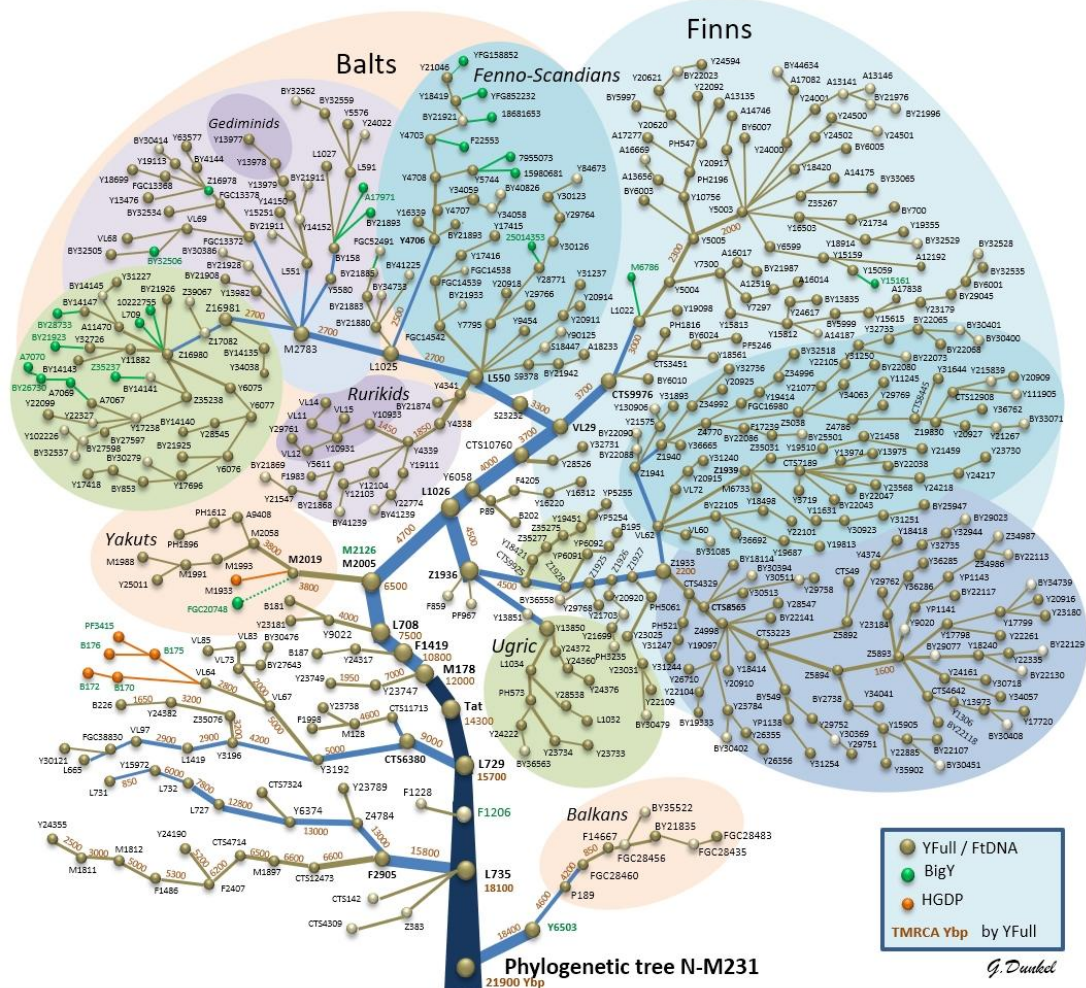
Serkkutestin avulla on mätsien sukupuista löytynyt monta uutta Laamasten perhettä ja sukuhaaraa

Äitilinjän testiä ei olla tehty, koska suoraa äitilinjaa ei ole vielä löytynyt tarpeeksi kauas.

Muut Laamaset

Kerimäen seudulla on vaikuttanut myös kolme muutakin Laamasten sukuhaaraa (Parikkalasta, Joroisista ja Rantasalmelta), joiden lähtöhenkilöitä ei olla onnistuttu yhdistämään päähaaraan. Sukuhaarat ovat sekoittuneet toisiinsa. Niistä tilattiin myös Y67-testit, ja tulosten mukaan yhteinen esi-isä on ehkä vasta jossain 2000-vuoden päässä.

Laamasia on ollut myös muualla kuin vanhan Kerimäen seudulla, esimerkiksi Pielisjärven Vuonislahdella, Mikkelin seudulla, Puumalassa ja Karjalassa. Osasta näistäkin oli jo Y67 tulos olemassa, mutta mikään kirjan painoon mennessä testatuista ei ollut läheistä sukua Kerimäen Laamasille. Lähes kaikki tiedossa olevat ovat kyllä N-haploa.

G. Dunkel

Savon Laamaset asiakirjojen alussa

(Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Laamanen on Savon vanhimmassa maakirjassa v. 1541 erittäin yleinen sukunimi.

Laamanen-nimisiä oli kolmekymmentä veroa maksavaa miestä. Vain Leskisiä, Hyvösiä ja Leinosia on enemmän. Yli puolet Laamasista (17) oli verotettuna Säämingin pitäjän Puumalan neljännekseen. Lisäksi kuusi oli Säämingin Haapalassa (Kerimäki) ja viisi Juvan Koikkalan neljänneksessä. Huolimatta sukunimen yleisyydestä, ei suvulla ole kuin kaksi ns. päärypystä Savossa (Puumalassa ja Kerimäellä).

Asiakirjatutkimuksella 1500-1600-lukujen veroluetteloista olisi mahdollista selvittää mitä sukuhaaroja polveutuu mistäkin vanhasta Laamas-keskittymästä ja onko tapahtunut esimerkiksi sukunimen vaihdoksia, sillä Laamasten määrä vähenee erityisesti vahvimmassa kantakeskuksessa Puumalassa.

Vuonislahden Laamaset

Jos FTDNAn serkkumätseistäni etsii Laamasten jälkeläisiä niin suuri osa heistä on Vuonislahden Laamasten jälkeläisiä. Pielisjärven Vuonislahdella on Laamasia asunut jo ainakin 1600-luvun puolivälissä, mutta sukukirjaan emme kerinneet saada suoraa isälinjaista testattavaa.

Saatu Y-111 tulos oli yllättävän lähellä (GD8), joten päätimme teettää hänestä myös Big-Y700 testin. Tulos oli yllätys, se osui aluksi samaan haploon N-Y132291 Kerimäen Laamsten kanssa. Vähän myöhemmin oma tulokseni (ja toisen Kerimäen testatun) tarkentui haploon N-FT206136.

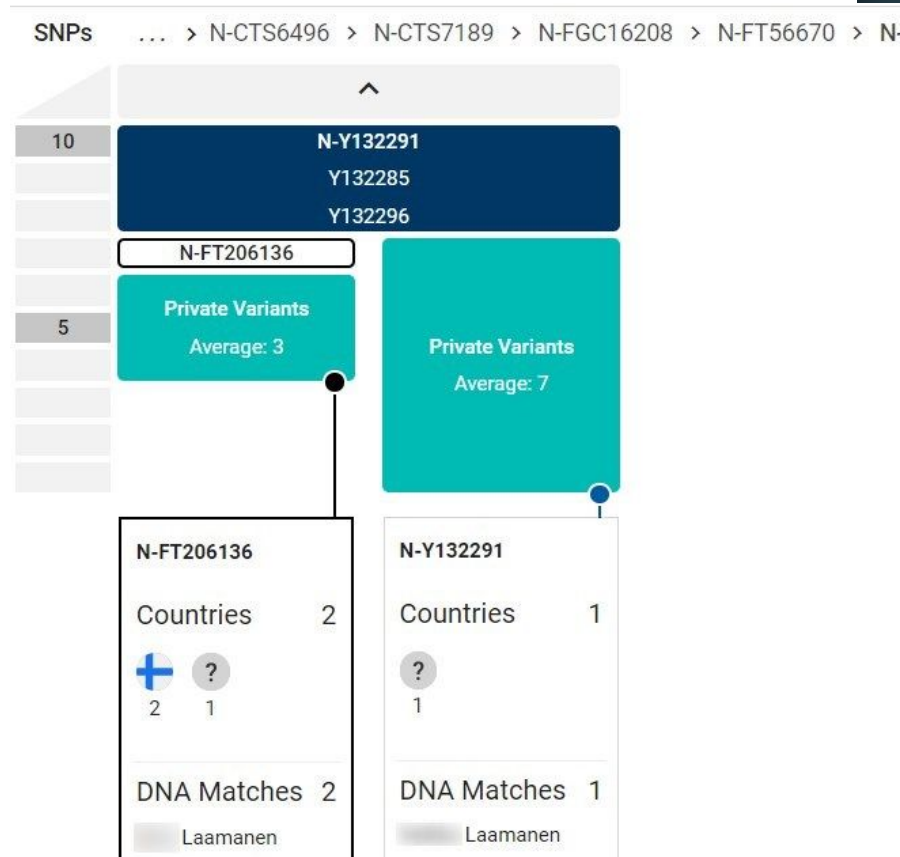
Mielenkiintoa lisää se, että emme tiedä Kerimäen Laamasten kantaisän Måns Trometerin omaa sukunimeä, koska hän tuli kotivävyksi Laamasten taloon. Voisiko se ollakin Laamanen, vai onko sama nimi vain sattumaa?

Vuonislahden arvoitus

Jos Vuonislahden kantaisä Olli Laamanen (s. ~1640?) ei ole Måns Trometerin (s. ~1570?) jälkeläinen, niin voisiko tulos kertoa että myös Måns oli oikeasti Laamanen?

[Savon historiassa](#) vieläpä kerrotaan että “Vuonna 1568 Kulennoisten Laamanen karkasi Venäjän puolelle rästejään”, voisiko sekä Måns ja Vuonislahden Laamaset olla hänen jälkeläisiään?

$4 \cdot (80-144) = 320-576$, $7 \cdot (80-144) = 560-1008$ vuotta sitten?

Kerimäen Kulennoisten Laamaset

(Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Verollepanomaakirjan arviokunta n:o 1037 sijaitsi Kerimäen Kulennoisissa. Sen omistivat Lauri, Matti ja Jaakko (Kauppi) Laamanen. Arviokunnan maat kuuluivat myöhemmin Måns Trumeterin (s. noin 1570) eli Kulennoisten Laamasten kantaisän jälkeläisten tiluksiin.

Måns eli Mauno lienee saanut uuden nimen toimiessaan rummunlyöjänä ja myöhemmin venäjäntulkkina, kirjeenvaihtajana ja tiedustelijana.

Lieksan Vuonislahden Laamaset ovat samaa isälinjaa Kerimäen Laamasten kanssa. Näyttää siltä, että Lieksan Laamaset eivät polveudu Månsista, vaan yhteys on kauempana. Tämä osoittaa Kerimäen Laamasten olevan alkuperäisiä isälinjaisia Laamasia.

Kainuun Vaalan (myöh. Puolangan) Oterman Laamaset (Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Mauno Laamasta verotettiin Otermalla vuodesta 1614 lähtien (Oterman Laamala n:o 2). Tila on siirretty v. 1916 Puolangan kuntaan. Ruodutusluetteloiden perusteella hän olisi ollut vuonna 1627 jo 90-vuotias. Tämä ei ole kuitenkaan uskottavaa, vaan iässä lienee ainakin parikymmentä vuotta ylimääräistä. Arvioidaan Maunon syntyneen n. v. 1560. Hänellä oli pojat Pekka (s. noin 1587) ja Olli (s. noin 1597).

Maunon jälkeen isännöyttä jatkoi poika Olli ja hänen jälkeensä tämän poika Juho Laamanen.

Oterman vanha Mauno Laamanen voisi olla lähisukua Kerimäen Laamasten kantaisä Månsille (Mauno).

Lieksan Vuonislahden Laamaset

(Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Pielisjärvi sai hyvin paljon asutusta Kainuusta Stolbovan rauhan jälkeisinä vuosikymmeninä ja koko 1600-luvun ajan. Pitäisin parhaimpana teoriana sitä, että Vuonislahdella v:sta 1675 mainittu Olli Laamanen (s. noin 1640) olisi Oterman Olli Maunonpoika Laamasen poika.

Puolangan/Vaalan Laamasista olisi tärkeää järjestää Y-Dna-testi.

Sillä saataisiin vahvistus teorialle mitä reittiä Kerimäen ja Vuonislahden Laamaset ovat sukua toisilleen.

Muita Laamasia

Kirjan julkaisemisen jälkeen Kolehmaisen Arille selvisi että testaamamme Puumalan Laamasten jälkeläinen ei ollutkaan suoraa isä-linjaa, vaan 1600-luvulla taloon tullutta vävyn sukua (Virsu).

Alkuperäisen Puumalan isä-linjan edustajaa etsitään edelleen.

Ari Kolehmainen on testannut kaksi Juvan Laamasten sukuhaaraa.

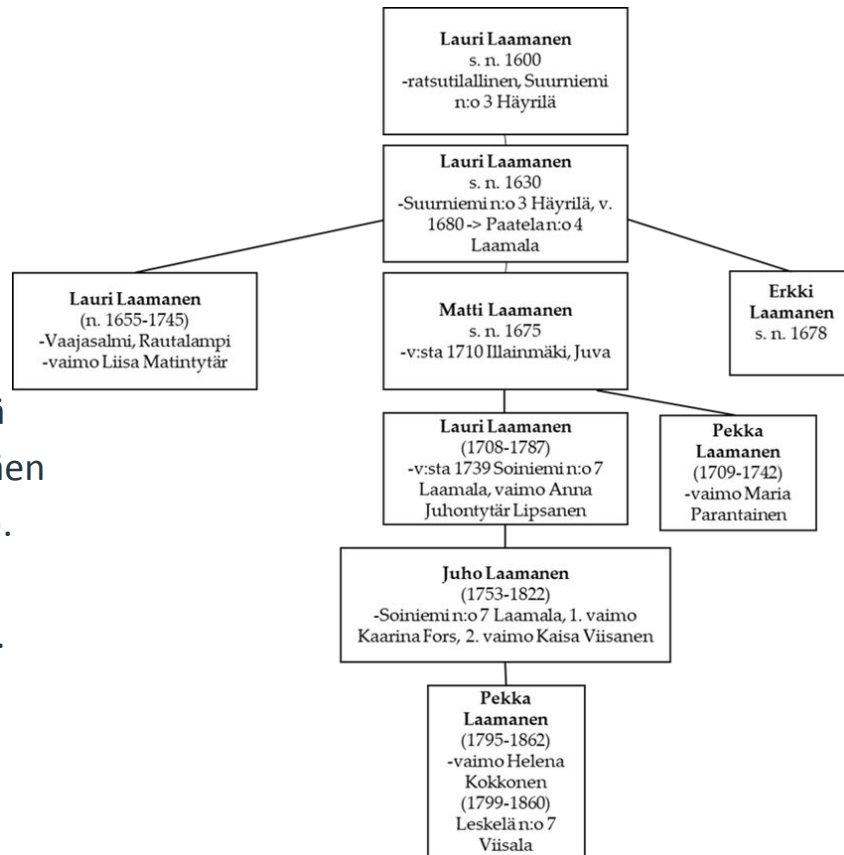
Joroisten toisesta Laamasten haarasta on tullut Big-Y tulos I-BY68818.

Juvan Laamasia (1)

(Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Juvan Laamasista on otettu nyt kaksi BigY-testiä. Toinen sukuhaaroista edustaa Juvan Suurniemeltä lähtöisin olevaa Laamas-sukua. Sen yhteys Kerimäen Laamasiin on n. 1000 vuoden päässä (N-CTS7189). Sukunimi siis syntynyt ilmeisesti eri tahoilla. Ei tarvitse olla NPE-tulos, sillä lähiosumat puuttuvat.

Vaatisi Laamasten alkuvaiheiden tarkempaa tutkimusta, jotta sukuhaarojen linkitykset asiakirjojen alun Laamasiin alkaisivat avautua.

Juvan Laamasia (2)

(Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Toinen Juvan testattu Laamasten haara polveutuu Risto Laamasesta (s. noin 1615), joka otti 1600-luvun puolimaissa viljelykseen autiotilan Juvan Hännilästä. Talon nimestä (Hännilä) Laamasten nimi vaihtui Hänniseksi. Suku polveutuu Risto Laamasen pojasta Hartti Hännisestä (s. noin 1645).

Tämän Juvan Hännisten sukuhaaran tulos on myös eri N-haplon haaraa kuin muut testatut Laamaset. Yhteys mm. Kerimäen Laamasiin on yli 2000 vuoden päässä (mutaatiossa N-Z1933). Toistaiseksi yhden näytteen perusteella ei voida sanoa onko kyseessä NPE vai ei.

Joroisten Laamasia

(Ari Kolehmaisen tutkimuksesta)

Joroisten Laamasista on tällä hetkellä kaksi isälinjaista dna-tulosta. Toinen on Erkki laamasen (s. 1704) haarasta ja toinen Matti Laamasen (s. 1712) haarasta. Erkin haaran tulos on N-haploa, mutta sillä ei kuitenkaan ole yhteyttä muihin testattuihin Laamasiin. Sen sijaan Matti Laamasen sukuhaaran tulos on Suomessa äärimmäisen harvinaista linjaa, joka kuuluu I1-haplon skandinaviin haaroihin.

I-BY68818 on oksa, jolla on ruotsalainen ja suomalainen tämän Joroisten Laamasen lisäksi. Yhteys näihin lähimpiin osumiin on keskimäärin n. 1100-1200-luvulla. Tulos ei luultavasti edusta mitään vanhaa Laamasten kantalinjaa. Joroisissa oli paljon säätyläisiä, joten ehkäpä kyseessä on säätyläissuvun jättämä NPE. Vaatii verrokkitestin, joka ei olisi aivan läheltä nyt testattua.

Muinais-DNA

Vanhoista luista, ja erityisesti hampaista voidaan saada talteen DNA:ta, mistä saatetaan saada myös haploryhmä selville.

Suomessa luut säilyvät huonosti, mutta esimerkiksi Levänluhdan lähteestä Isostakyröstä löydettyistä luista on tehty DNA-selvityksiä.

Kuolan niemimaalta on löytynyt noin 3500 vuotta sitten elänyt haploryhmään N-L1026 kuuluva mies.

Myös purupihkasta on saatu eristettyä DNAta, sitä on löytynyt Kerimäen [Kankaanlaidan kivikautiselta asuinpaikalta](#) jo vuonna 1929.

Suomalaista muinais-DNAta tutkii SUGRIGE-projekti: <https://blogs.helsinki.fi/paleogenetics/?lang=fi>

Lisätietoja DNA-sukututkimuksesta

Marja Pirttivaaran kirja “Juuresi näkyvät, Geneettisen sukututkimuksen ABC”

<https://www.kurrinsuku.net/>

<https://www.familytreedna.com/>

<https://www.myheritage.fi/>

<https://helgenes.fi/>

<https://lahdenseudunsukututkijat.com/>

Kysymyksiä?